

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 32C/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222201184
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľuboš Mesároš
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1222201184.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v právnej veci žalobcov: 1. W. D., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. X, K., 2. K. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. XX, K., 3. K. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. XX, K., 4. O.E. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. XX, K., 5. O. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. XX, K., 6. M. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. K. I. XXX, K. I., 7. Š. K., E.. XX.XX.XXXX, P. na F. X, P. na F., 8. A. K., E.. XX.XX.XXXX, J. I. A. Q. XXX/XX, O., spoločne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Pavel Labáth, s. r. o., so sídlom Holíčska 3043/13, Bratislava, IČO: 52 003 183, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Súd žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.03.2022 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9.000,- eur pre každého zo žalobcov z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ako aj náhrady trov konania.

2. Výzvami zo dňa 25.03.2022 boli žalobcovia vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu každý v sume 266,- eur do 10 dní od doručenia výzvy pod následkom zastavenia konania podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej ako "zákon o súdnych poplatkoch"). Súdny poplatok bol vyrubený podľa položky č. 7b písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch.

3. Napriek tomu, že uvedené výzvy na zaplatenie súdneho poplatku boli žalobcom riadne doručené dňa 28.03.2022, súdny poplatok za podanú žalobu nebol v lehote zaplatený. K vyrubenému súdному poplatku sa žalobcovia vyjadrili v podaní doručenom súdu dňa 31.03.2022, v ktorom uviedli, že sú v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona o súdnych poplatkoch oslobodení od platenia súdnych poplatkov, keďže predmetom konania je náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená trestným činom. Súd sa však s uvedenou argumentáciou žalobcov nestotožnil. S posúdením, či sú v konaní žalobcovia podľa predmetného ustanovenia oslobodení od platenia súdnych poplatkov, je spojené predbežné vyriešenie otázky, či nemajetková ujma, náhrady ktorej sa žalobcovia domáhajú, bola spôsobená trestným činom. Súd prvej inštancie je oprávnený zaoberať sa vyššie uvedenou otázkou pre účely ním vedeného konania a (bez meritórneho rozhodnutia o nej) vytvoriť si vlastný prejudiciálny záver významný z hľadiska oslobodenia žalobcov od súdneho poplatku (porovnaj rozhodnutie NS SR 3Cdo/189/2017). Súd však konštatuje, že žalobcovia v konaní predložili len obžalobu Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, v zmysle ktorej sa mal Z. Q. dopustiť trestného činu. Obžaloba Okresnej prokuratúry však nie je konečným rozhodnutím súdu o vine a treste. Súd tak nemá za preukázané, či nemajetková ujma bola spôsobená trestným činom. Okrem toho žalobcovia súdu nepredložili žiadne listinné dôkazy (okrem vyššie uvedenej obžaloby), z ktorých by súd mohol posúdiť otázku spáchania trestného činu ako prejudiciálnu (súd

nedisponuje napríklad trestným spisom a pod.), čo by následne súdu umožnilo na podklade takto vyriešenej otázky posúdiť oslobodenie žalobcov od platenia súdnych poplatkov.

Súd nad rámec vyššie uvedeného poznamenáva, že v danom prípade žalobcovia nie sú oslobodení ani podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého je od poplatku oslobodený žalobca v konaní o náhradu škody vrátane škody na veciach, ktorá vznikla v súvislosti s ublížením na zdraví. V tomto konaní si žalobcovia uplatňujú náhradu nemajetkovej ujmy, nie škodu na zdraví. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žalobcovia v konaní nie sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov a súdom vyrubený súdny poplatok boli v stanovenej lehote povinný uhradiť.

4. Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

5. V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaného zákonného ustanovenia, keď žalobcovia, napriek výzve súdu a poučeniu o možnosti zastavenia konania, nezaplatili súdny poplatok za žalobu a súd ešte nezačal konať vo veci samej, súd konanie zastavil.

6. Podľa § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Žalobcovia nezaplatili súdny poplatok vyrubený súdom, čím procesne zavinili zastavenie konania, a preto im v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikla povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému. Zo súdneho spisu však vyplýva, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu preto náhradu trov konania nepriznal (porovnaj judikát R 72/2018 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti uzneseniu súdu vydanému súdnym úradníkom je prípustná sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.